

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nicolai Revsneri Ivrisconsvlti Therothermae, siue Aqvae
Ferinae**

Reusner, Nikolaus

Lavingae, 1581

VD16 R 1499

urn:nbn:de:hbz:466:1-12416

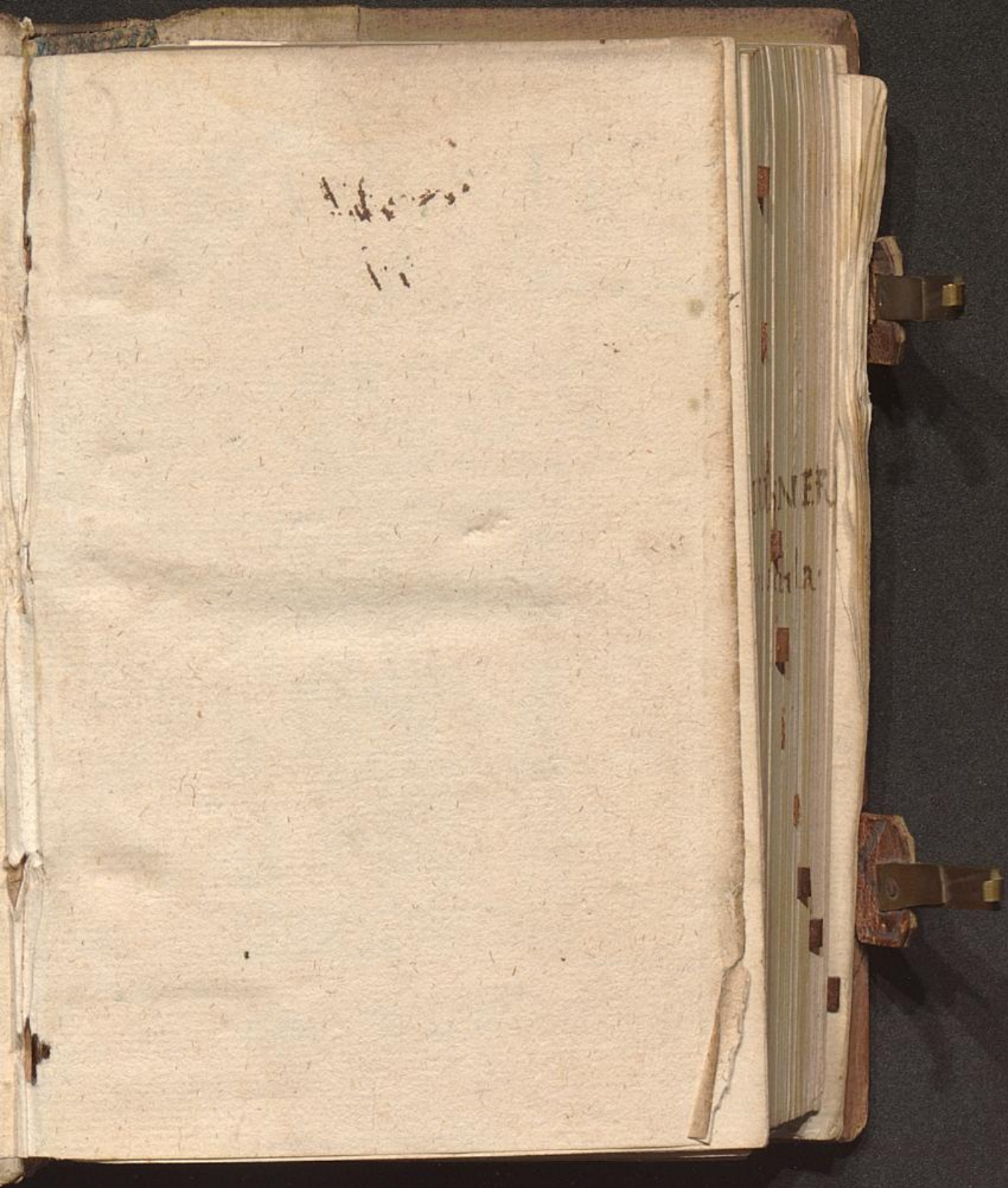

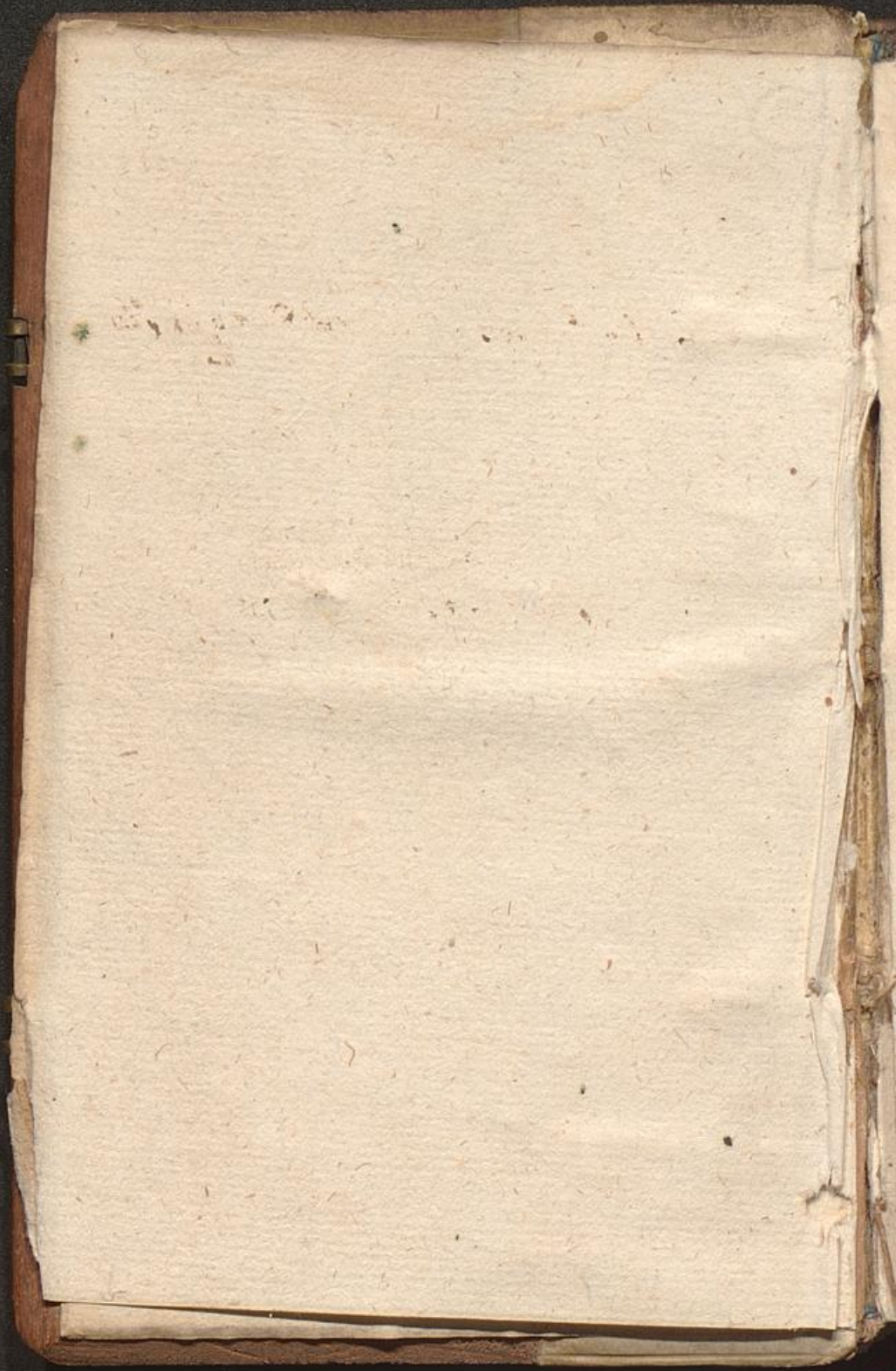
L. VI

9

Th. 5859.

NICOLAI
REVSNERI
IVRISCONSULTI

Therothermæ,

sive
AQVÆ FERINÆ.

Scriptæ

AD ILLVSTRISSIMVM
Principem, D. Ernestum Fridericum,
Marchionem Badensem, &
Hochburgium.

*ca. v. d. Adolpho D. castrum
Mord. J. E. Auf*

LAVINGÆ

M. D. XXCI. Mense Septembrj.

IN AQVAS FERINAS
Epigramma.

IO. ALEXANDR.
Brassicani Iurisc. conf.

*Balnea sacra vocant, calidis manantia venis:
Sunt quoniam summi munera sacra Dei.
Vtile quicquid erat, sacrum veneranda vetas:
Dicebat. thermis sed nihil vtilius.*

AD ILLUSTRIS-
 simum Principem, D. Erne-
 stem Fridericum, Marchio-
 nem Badensem, & Hoch-
 burgium &c.

NICOLAI REVSNERI
 Epistola.

QUI VITAM ES-
 se dixit vigiliam; na-
 ille recte, & sapienter
 hoc dixit. Nam ea de-
 mum vita vitalis est:
 qua & negociosa, &

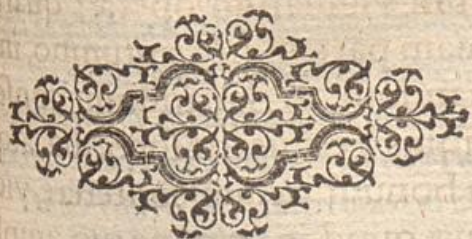
officiosa est: qua verò ociosa, atque in-
 officiosa: mors potiùs est, quàm vita:
 adeoque hominis viuentis quasi sepul-
 tura. Parum, n. differt mortuus à som-
 nolento: id est, ab eo, qui ignauo ocio
 torpescit: aut, instar pecorum, vitam
 silentio transit: verumq; est, quod Ari-
 stoteles dixit: καθεύδων ὄσσεια ὄσσεια
 ἄ 2 ἔξισσ

v. d. s. t. *
 Ep. 7. 93

SMERU
 cula

ἀφιστάμενος. Quò maiore laude
sunt ij: qui etiam in ocio cogitant
negocio; et in ipsa solitudine tam
li esse nõ possunt; sed aut secum
dum, id est, cum bono viro, ut Sa-
tes monuit; aut saltem cum alijs
sapienribus, qui olim vixerunt, fa-
riter colloquuntur; adeoque, ut Z-
ni oraculo responsum est, concol-
fiunt defunctis; dum veterum ser-
rum consuetudine vtuntur; quod
homini ocioso iucundius, aut vtilius
se potest. Atque hac ego ratione ar-
ctus; quum aut ociosus, aut solus
minimùm ferè soleo esse vel solus
ociosus; dum semper aliquid lega-
commentor; quod argumento fit
me & vixisse aliquando, & in vita
gilasse. Cuius generis sunt hæc quorundam
minorum vigiliarum operæ: quorundam
maximam partem hoc autumnus, in
meridiandum, & lauandum, com-
pli in aquis Ferinjs; ne socordia, aut
desidia bonum ocium contererent
rer. Quæ quod in nomine tuo am-

moapparent, ERNESTE FRIDE-
RICE, Princeps Illustrissime; causam
quidem me tacente satis, vt opinor,
intelligis; nimirum vt beneuolentiæ il-
lus, atq; clementiæ, quam mihi, & alijs
balneariorum tuorum socijs iterum ac
sæpius præstitisti, hunc saltem fructum
percipias; si minùs fortassis dignū ex-
cellenti bonitate, ac sapientia tua: at
certe à Musis, hoc est, bonis, & gratis
mentibus, quæ te vt patronum suum,
perpetuumq; cultorem amplexantur,
omni iure debitum. Quod sanè meum
erga te officium ne tibi displicere patia-
ris; submissè etiam atque etiam oro, at-
que obtestor. Lauingæ ad Danu-
bium. Idibus Octobris,
M. D. XXCI.

A 3 NICO-

NICOLAI REY
NERI LEORINI SILESI

Therothermæ,

sive
AQVÆ FERINÆ.

I.

Ad Illustrissimum Prin-
pem, D. Ernestum Fridericum, Marchio-
nem Badensem, & Hochbur-
gium, CAR. F.

CVR, ERNESTE, meas tibi dem-
(DERICE Cam-)

*Inclyte Dux: lecto carmine, certus eris.
Scilicet illustri cum Principe matre, Ferina*

*Vsus aquis: felix quas Panacæa colit:
Umbriferos inter montes, & lustra ferarum.*

*Quæ rapidis Anasus parvus oberrat aquis.
Multa equidem placida mentis mihi signa dedit.*

*Vt mea sint meritis ora minora tuis.
Grande voco meritum, pietatem principe dignam.*

*Quam bonitas, hominum quam comitatus
Si quid in ingenio restat, tibi seruiet omne:*

Seruiet officio nostra Camæna tuo.

Nec longo pietas tanta evanescet in ævo:
Et talis meriti gratia maior erit.

Tu modo, quæ mitto, lege carmina fronte serena,
Inclute Dux: animi pignora certa mei:

Ac laudes admitte tuas, laudesque tuorum:
Sic dabis ingenio vela secunda meo.

II.

Ad D. Iacobum, Marchionem
Badensem.

A Iove principium princeps, finemq; IACOBE
Iustus habet: metui vult, & vterque coli.

III.

Ad Aquas Ferinas.

O temperatæ, dulce nymphæum, lymphæ:
Lymphæ, potentis blanda dona naturæ:

Sinu beato Martiana quas vallis
Profundit: apri proditas feri quondam

Vestigijs, ripas ad Entij sacras.

Salvete ter, quaterque, cum sacris Nymphis

Salvete. vos vt mille versibus laudem:

Laudabo nunquam vos tamen satis dignè:

O temperatæ, dulce nymphæum, lymphæ.

IV.

D. Georgio Friderico, Marchioni
Badensi, & Hochburgio.

A 4 Magna

*Magna ducis virtus bonitas: spes inde, fidesque
Et constans populi progeneratur amor.*

V.

Ad D. Ludouicum Prince-
pem VVirtebergicum, & Teccium.

*Sit quamuis bona, non omnis fert omnia tellus:
Alterius gens sic altera poscit opem.
Lydia sic aurum: sic aes, ferrumque Corinthos.
India sic nitidum spontè ministrat ebur.
Sic fruges Libye, vites Campania, poma
Media: sic mel fert Attica terra bonum.
At tua, Dux Ludouice, tibi fert omnia tellus:
Quamque potest, alijs fida ministrat opem.
Diues opum tellus: pecoris quoque diues, & ager
Magna, potensque satis censibus, atque viris.
Illic arua Ceres, iuga Bacchus, pascua Phœbus,
Pan campos, siluas spontè Diana colit.
Ipsa Pales herbas pecori, lac sufficit agnis:
Et saltus Dryades, Oreadesque colunt.
Turrigera Cybele caput hîc onerata corona
Cernitur: & Nymphis Gratia iuncta suis.
Quid latices memorem sacros, Baiasque salubres
Quid venas ferri, quas parit omne solum.
Sunt hæc magna quidem: sed longè maxima: terra
Quod colit hanc, sancta cum Pietate, Themis*

Quodque duci dominata bono, iustoque, pioque:

Longæva fruitur sic benè pace domi.

Dij te semper ament, Princeps LVDOVICE:

(simulque

Prole patrem faciant te seniore senem.

VI.

D. Gabrieli Streinio Ba-
roni Schuarzenauio.

*Prima timere Deum sit vitæ norma: secunda
Rectè agere. ille sapit, quisquis vtrumq; facit.*

VII.

Ad D. Albertum Comi-
tem Leostenium.

Qui vult, atque potest beare multos:

Rex est ille beatus, atque felix.

Sors est aurea nempe sola regum,

Posse, & velle homines beare multos:

Rex vt dixit Anaxilaus ille.

IX.

In M. Curium.

Qui frugi, fortisque vir est: nec vincitur auro,

Nec ferro. testis sis mihi, Marce CVRI.

IX.

Ad D. Ioannem Lib. Ba-
ronem Lymburgium.

A S Non

Non quòd es illustri genitus de stirpe Baronum,
Aut quòd fortunæ tot bona diues habes:
Sed quòd es humanus, comisq̄, bonusque, probusq̄,
Quòd pius, ac veræ religionis amans:
Adde, quòd ingenuas caput effers miæ per arces
Et geminas animi nobilitate genus:
Hinc amo te, venerorq̄ue magis: teq̄ue, ^{anffin}

(Phæb,

Si pateris, celebri carmine, IANÉ, meo.
Expertus loquor, & do nil hîc auribus. ergo
Te vetat ipsa memor iam quoque Musa meo.
Dignum Musa virum fato sic eripit: ænum
Cui donat longum, perpetuumq̄ue decus.

X.

Ad D. Egolpnum, Dominum
Rappoltstenum Baronem.

Cunctos beare qui scit, & vult, & potest
Vnus: vir hic beatus est.

Prudentiæ primum: clementiæ est alterum:
Felicitatis tertium.

Perfecta virtus hinc fit: & fit maxima,
EGOLPHE, virtutum parens,

Iustitia: quæ regnat tuo sub pectore:

Tot diues affatim bonis:

Magno quibus cunctos beas cum fœnore:
O ordinis decus tuæ.

Quod

Quod dico, verum dico: multis hoc modis
Expertus, in thermis sacris,
Sectatus aprum quas venator repperit,
Nymphis creatas blandulis.
Prudentius nil te vidi, nil mitius:
Nil suavius, vel iustius
Tot liberalis, tot benignæ dexteræ
Communicasti munera:
Ingratus vt sim, si velim silentio
Oblitterari liuido.
Dij dent tibi longam senectam: sed grauis
Metu podagræ liberam:
Ac coniugem cum filio castam diu,
Ambasque natas sospitent.

XI.

Ad Erasmus Neusteterum,
cog. Sturmerum EQ. FR.

Qui benè se noscit, benè noscit is omnia: viuam
Sic faciem, speculi fulgor, ERASME refert.

XII.

In Nuptias D. Richardi
Streinij, Baronis Schuarzenauij, & D.
Reginæ Dfernemeliæ Baronissæ.

Quàm tibi triste fuit, viduo malè viuere lecto:
Tàm socio nunc est viuere dulce toro.

Reginæ

Regina rex cuiq; placet suus. ergo RICHARDE
REGINAM socias, victus amore, tibi.
Qua Veneris formam, mores Iunonis adumbrat:
Principibus natis, principe digna viro.
O te felicem, REGINA coniuge, regem:
In qua par animo forma, genusque nitet.
O te felicem rege hoc, REGINA, marito:
Qui geminat morum nobilitate genus.
Sit felix regnum, Christo sic auspice ceptum:
Sit sine dissidijs, & sine labe torus.
Vnus amor, mens vna, fides vos copulet vna:
Fecundet que pia prole, beet que domum.
Tu rex Regina placeas: REGINA vicissim
Gaudia det vita mille, RICHARDE, tua.

XIII.

Iacobo Maripetro

Patr. Veneto.

Mors viuens, amor est: aut mortua vita IACO-
Irrequieta quies, dulcis amaror amor. (BE:

XIV,

Ad D. Carolum, Comi-

tem Pal. Rheni.

Qui vult, CAROLE, nemini nocere,
Prodesse omnibus: is Deum amulari
Semper discet, & hunc amare justus.
Nam justissimus est Deus: nocet que

Nulli,

DE
Nulli, commodat omnibus libenter.
Regnum hoc nempe Dei Optimi beatum est.

XV.

In Symbola Achillis Bo-
chij E Q. Bonon.

Qui Sophiae praecepta dedit, morumque bonorum:
Humanae vitae commoda magna tulit.

Symbola qui junxit, quia miscuit utile dulci,
Omne tulit punctum, doctor utrinque bonus.

Symbola sunt oculis, morum praecepta voluptas
Auribus. at neutrum commoditate caret.

Sic jucunda simul prudens, & idonea vitae
Symbola, dum mentis dat documenta sua:

Optimus est Sophiae, morumque magister **ACHIL-**
(LES

BOCHIVS: & punctis omnibus ille placet.
XVI.

Adolpho Occoni Med.

Mores qui laudat veteres: sibi displicet ipse,
OCCO: sin culpat, displicet ipse alijs.

XVII.

De morte Pauli Hainzelij
Patr. & Conf. Augustani.

Dum fratrem subito morbo languere jacentem

PAVLE vides: nomen cui dat amica Charis:
O mihi

SNI ERJ
cula

O mihi pro te sit mortem fas, opto pacisci:
Sic ais: et moreis spontè vocante Deo.
O amor! ò pietas! ò fratrum gratia rara!
Sic fratrem Pollux Castora frater amat.
Si pietas fecit geminos concordia fratres
Sidera: vos eadem sidera PAVLE facit.

XIIX.

In Plutum.

Sis comis licet ipse mihi: tamen esse superbus
Quando vrs alijs: non mihi, PLVTE, placeat.

XIX.

Ad Rupertum à Stozin- gen Cæs. Confil.

Hercinijs dum fauce tenus demergor in undis:
Saxa que quotidie sic laticosa premo:
Quid faciam, mediterq, rogas fortasse RVPER.
Ac longos fallam qua ratione dies? (IE)
Aut ego cum socijs grato sermone loquelas
Miscuo: que fallunt tempora longa mihi.
Aut tremula spectans argentea flumina lympha:
Abdita nature mente subinde noto:
Atque metallifera detritos rupe, lapillos
Colligo sollicita, contueor que, manu.
Deniq, si nihil est, quod agam: noua carmina parat
Cum Musa totos ludo, jocos que dies. (genus
Cultores)

*Cultores comitata suos sic Musa, RVPERTE,
In solis solos non sinit esse locis.*

XX.

In securim Principis.

E Græco.

*Si rectè facies, argentea tota: bipennis,
Si prauè facies, ferrea semper ero.*

XXI.

Ad Esaiam Meichsnerum Medicum.

*Sacra Ferinarum virtus est fontis aquarum:
Sola vel hæc ægris anchora sacra datur.
Cur dubitem sacras, MEICHSNERE, vo-*

(care Ferinas

Thermas: vt dignas semper honore sacro?

XXII.

Ad Echo Nympham

In Aquis Ferinis.

Cultrix Herciniæ vetusta vallis

ECHO: pauca mihi profare: FARE.

An es Nais? AIS. an vnda? NVDA.

An es Nymphula? LYMPHVLA. vnda?

(MVNDA.

Fons quam dat sacer? ACER, at salubris

Aegris

Aegris lymphæ? FERINA LYMPHA. P
FOTV. lymphæ cuique temperata?
PARATA. & bona cura sic parata est?
RATA EST. siue fit illa vere? VERE.
Autumno he magis? MAGIS. sed vnda
Cur splendens adeo? A DEO. tepensque?
AEQVE. matribus apta semper orbis?
MORBIS. apta simul viris? & IRIS.
Dic sodes Dea, monstrat hoc lauacrum
Aegro quis cupido? CVPIDO. nonne
Bacchus? OMNE AXOZ. ipsa ceu podagy.
ΑΓΡΑ. spasma? vel ASTHMA. torpor ann.
Arthritis ve? quid inquis? INQVIS. At tu
Quid de me fore, Nympha, reris? AERIS.
Iacturam faciam ne? IAM NE? non sic.
NON SIC. namque domum redibo sospes.
HOSPES. Si Deus hoc volet. VOLET. sed
Quid de conuge? IVGE. num salutis
Est spes. SPES. bona? PRONA. faxit istud
Trinunus Deus, oro. FAXIT ISTVD
TRINUNVS DEVS,ORO. Nympha. quid
Pro voto mea membra tangis. ANGIS.
Cur is? IS. resoluta? RE SOLVTA.
Ergo Nympha vale. VALE. Vale bis.
BIS. & ter vale. TER VALE. memorque
Sis nostri requieta. RE QVIETA.

XXIII.

Io. Baptistæ Cratoni,

à Craſtheim. Io. F.

*Mensuram quicumq; sui CRATO nescit: ineptus
Scit bene mensuram nullius iste rei.*

XXIV.

In Querulum.

*Quid senium culpas, paupertatemque malignam?
Quin mores culpas tu magis vsque malos?
Quod natura parens, & quod fors dura ministrat:
Fas est, omne bonum, non id habere malum.
Sic paupertatem fert Ennius, atque senectam
Fortiter: à se ipso dum bona vera petit.*

XXV.

E Græco.

*Ira nouercalis nec mitis amore, nec ipsa
Morte fit. est Helle testis, & Hippolytus.*

XXVI.

Iohannis Fichardi Iurisc.

Epitaphium.

*Quamuis IANE fores animi maturus, & æui:
O mihi perpetua culte FICHARDE fide:
Tetamen immatura senem mors abstulit orbi:
Et lacrymas nobis sic, gemitusque dedit.*

B Nam

Nam neq; te melior quisquam, nec amantior aq;
Carior aut Musis vir fuit, atque Deo.
Assidet ergo Themis tumulo modò tristis amica
Assidet huic Charitum, Pieridumque choros
Quem viuum pariter coluere, subinde requirit
Et lugent cassum lumine, cum lacrymis.
Salue, care senex, salue: post tempora vitæ,
Te Musæ, Charites, & Themis ipsa sacrant.

XXVII.

Io hanni Posthio Med.

Ante diem, POSTHI, seniū fert tristis egestas
Præcursor mortis cura fit, atque fames.

XXIIX.

Ad Carolum Herman-
num Patr August.

Cætera qui vult
Noscere rectè:
Noscere se ipsum
CAROLE discat,
Cætera qui vult
Vincere cuncta:
Se prius ipsum
Vincere discat.
Maxima laus est
Vincere se ipsum:

*Noscere seipsum
Maxima virtus.*

XXIX.

Ad Hectorem Aemilium.

*Sic conferto tuū, modò si sapias, HECTOR, amorē:
Ne probro sit, plebs si sciat, id quod amas.*

XXX.

Rudolphi Bonriederi IC.

& Catharinæ Bufleræ Patr Memm.
Epithalamium.

*Dum balamū Memminga tibi parat: atq; maritū
Nubilis expectat te CATHARINA suum:
Me quoque conuiuam tædis dignatus amicis:
Ad geniale sacrū spontè RODOLPHE vocas.
O vinam tua vota mihi præstare liceret:
Quod petis, vt faciam: maxima causa subest.
Proximitas generis, & nostri mutua cura:
Et quod consortes artis vterque sumus.
Patrius hoc optat (scio,) tecum Ianus: & alter
Ingens Memmingæ Stæbenhaberus honos.
Sed mea nunc vetat hoc absentia: quando ferinis
Memborum reparo debile robur aquis.
Sum præsens animo, licet absens corpore. namque
Pro te, proque tua conjugè vota fero:*

B 2 Detur

*Detur inoffensa vitæ quò tangere metam :
Atque pari vobis semper amore frui.
Floreat vt vestrum fœcundo germine semen :
Mensque sit in sano corpore sana diu.*

XXXI.

Vito Beinnumio

EQ. Alfatio.

*Qui mortem in vita, vitamque in morte ministrat
Res est iucundi plena doloris Amor.*

XXXII.

Ad D. Ludouicum Princi-
pem VVirtebergicum, & Teccium.

*Qui sibi, quàm populo, magis haud prodesse labo-
Principis officio fungitur ille boni.*

Tu facis, & laudem mihi pietate mereris:

Principis hinc nomē fers LVDOVICE boni

Te scepro populus dignatur, Musa que plebitur

Nam populo pariter consulis, atque tibi.

XXXIII.

Ad D. Philippum Ludo-
cum Com. Pal. Rheni.

Si queris, sapientia, PHILIPPE,

Quis sit verus amator, ipse dicam.

Is verus sapientia est amator,

Quisquid

Quisquis verus amator est Iehouæ.

Nam fons est sapientiæ Iehoua.

XXXIV.

Ad D. Iacobum Marchio-
nem Badensem.

Tuta timere Deum res est, expersque pericli:

At sapiens res est nosse, IACOBE, Deum.

Qui nouit metuitque Deum: discrimina nulla

Ille timet: sapiens sic probat omne bonum.

XXXV.

Achiori ab Vlm EQ.

Mag. Cur. Bad.

Iram qui sapiens, & linguam continet: ille

Virtutis summum percipit, VLME, decus.

XXXVI.

Ad Iofuam Schærum

à Schuarzeberg EQ.

Cui non est hostis, nunquid satis ille beatus?

Sic puto, sed nulli qui sit, IOSVA, hostis: & hoste

Omnia quo careant, longè ille beatiôr. at cui

Contigit hoc vtrumque, Deo par esse videtur.

XXXVII.

Ad Martinum Rulan-

dum Medicum.

B 3 Barba-

Barbariem lingua, morbos ut corpore pellit:
Sermo fert illic, hic medicamen opem.
Corpore quid melius sano, linguaque disertat:
At melior, quisquis curat utrumque bene.
Mercurius linguae: medicinae Phœbus habetur
Præses: & Aonij dux simul iste gregis.
Quid fectis opus est diuis? tu, care RVLANDI
Sis Phœbus potius, Mercuriusque mihi.

XXXIIX.

Ioanni Pistorio Med.

Si corpus agrescit, medico est opus bono:
Sin anima, medicus est amicus optimus.
Utumque, PISTORI, qui præstat, dic, quia

XXXIX.

Ioanni Sambuco Med.

Sit mors certa licet: mortis latet hora, diesque
At suprema venit, mors sua, cuique dies.

XL.

Ad Ludouicum Rabum

S. Th. D. & Antistitem.

Sit licet Hercinia feritas densissima silua:
Cui Martis nomen dat quoque prisca fides:
(Nam neque frumentis, nec pomis facta, nec
Sed prærupta jugis est, trabibusque frequen

Illatamen, *LVDOVICE*, suis quoq; doribus au-
Nam lymphis scaturit diues ubiq; suis. (Et a est:
Hic Antonini sunt Baiae Caesaris: vnda
Quarum perpetuo feruet adusta lacu.
Illic sunt Baiae, posita sub valle, Ferinae:
Quas aper indicio prodidit ipse suo.
Quid memorem fontes acidos? quid denique Cella
Balnea? cui nomen Scylla perenne dedit.
O ingens bonitas! o Diuum magna potestas!
Cuique suum terrae quae dat abunde bonum.

XLI.

Reinhardo à Neuperg
EQ. & Mag. Cur. Bad.

Cognitio, cultusque Dei cui summa voluptas:
Corporis hunc pariter pax, animique beat.

XLII.

Ad D. Lazarum Schuen-
dium Baronem & EQ. Aur.
Cæs. Conf.

obj. A.

1583

1583

Veritas nunquam latet: interitque

Nunquam. filia Temporis, Iouisque:

Cinis est caeli: fruiturque sola

Coniunctu superum beatiore.

Pressa nec mox opprimitur, genetrix

Virtutis Dea *VERITAS*: sed inde

B 4 *LV CET*

LVCET ET DV RAT magis. o beatum,
Septum robore veritatis vno

XLIII.

D. Ernesto Friderico
Marchioni Caroloburgio.

*Sustinet hinc, constans sibi quisquis, & abstinet
Ac medium semper sic tenet: ille sapit.*

XLIV.

Ad D. Othonem Henri-
cum Com. Pal. Rheni.

*Summa petit semper pius, ac terrena relinquit
Summi qui flagrat cognitione boni.*

*Namque bonum summum Dcus est: at summa pe
Sola fides summū præstat vbiq; bonum.*

XLV.

Eitelio à VVildungen EQ
& Mag. Aulico Caroloburgio.

*Ille sat est diues, non qui vim possidet auri:
Sed quisquis prudens imperat ipse sibi.*

XLVI.

Ad Danielelem Princium
Cæs. Consil.

*Sensibus vt brutum pecus hîc, ac corpore viuât
Sic animo viuât, menteq; solus homo.*

*Sed mens ut vivat sibi jugiter enthea, PRINCI:
Sensibus à brutis hanc reuocare decet.
Qui facit hoc, miser esse nequit. ter maximus Her-
Sic docet, & nota cognitus arte Plato. (mes*

XLVII.

D. Ernesto Comiti Eccio.

*Qui se fortuna credit, sine numine, cæca:
Amplius haud homo, sed bellua caeca manet.*

XLIX.

De Erasmo Roterodamo,

& Hadriano Iunio Batauis.

*Quantus magnus Erasmus ille quondam
Doctrinæ pater elegantioris:
Tantus IVLIUS HADRIANVS ille,
Quem mors abstulit heu nimis maligna,
Omni laude fuit scientiarum.
Rhetor quippe bonus, pœta doctus,
Expertus medicus, Sophus disertus,
Scriptor historiæ fuit peritus:
Quod victurus in omne semper æuum
Auctoris genius docet librorum.
I nunc, improbe Martialis, atque
Aurem carmine vellica Batauam.*

XLIX.

Hadriani Iunij Med.

Epitaphium,

B S IV-

IUNIVS hic situs est. si quæris plura, *Quid m*
Cum Musis, Sophia est hic, Hygieque sua. *Fas*
L. *laris h*
Iust

Ad Ioannem VVeccman-
num Eccl. Antist. in aquis Ferinis. *Sonn*
Imme

Corpora ceu virtus tepidarum sanat aquarum.
Sic animas vinæ potio curat aquæ.

Fontibus è sacris hæc manat diuine vena:

At fontes pandunt cœlica verba sacros.

Aeternam quicumq; sicit, BECCANE, salubre

Corpore, si bibat hinc, menteq; sanus erit.

Felicem populum, sua si bona denique noffer. *Prop*

Quæ tepidis featurit silua Bacenis aquis. *Si c*

Corporis hinc, animiq; datur medicina salubris. *Nar*

Tantum lympha, et tantum vox tua IANERVA. *An*

L. I.

In Attalum.

Sæpe malè pereunt, benè parta. sed Attale semp

Parta malè, pereunt, auctor vt ipse, malè. *At*

L. II.

Valentini Volzij IC.

Epitaphium.

Quando VALENTINVS superas migrat
(in ora

VOLZIVS: et terras mente reliquit onant. *Quid*

Quid mihi fiet? ait Themis. ò mihi viuere tecum
Fas, Astræa, soror sit modò cara polo.
Iuris honos, & iustitia perit omnis in illo:
Iustitia, & juris qui coriphæus erat.

LIII.

In Macrum.

Somnus iners, cui vera quies, MACER, esse vide-
Iamemor ipse sui, poscit diludia vitæ. (tur:

LIV.

Ad Ioannem Hessum

Theologum.

Propitia Trinitas, mea est hereditas:

Sic inquis, HESSE. laudo. nam

Si cui Deus Trinunus in cælo fauet:

Sat diues, & dotatus est:

Nam multa multis sæpe suasit perperam,

Summi materies mali,

Auri fames: magnique patrimoni

Spes, ac cupido noxia.

At cui Deus parca, quod sufficit, manu

Benignus obtulit, sat est.

Quò quisque plura sic negauerit sibi:

Plura hoc reportat à DEO.

LV.

Ioachimo Danieli

à Reizenstain EQ.

Quod

Quod satis est, quicumque cupit, nihil ille dolo
Abstinet ille malo: sustinet inde bonum.

LVI.

Ad Carolum Vtenhouium

C. F. Terræ Nouæ Dominum.

Quid me Luciferum Silesiorum
Dicis, CAROLE? non honore dignor
Me tanto: supera nitens vt aula
Secti accensear huius eruditi
Magnis sideribus. cometa saltem
Si flagrem ad breue tempus inter astra
Mundi: sat fuerit mihi. Quid ergo
Vis, quum Luciferum Silesiorum
Dixti, CAROLE? fallor? an vt aster
Idem Lucifer, Hesperusque mundi:
Phæbum luce sequi, vel anteire
Gaudet: luminis æmulus beati:
Soles sic ego iam corusciores
Mundi (seu genuina fortè tellus,
Sive hos extera protulit) subinde
Mirari soleo: quibus libenter
Asto proximus: vt colorer inde,
Perfundarūe serenior luce.
Sic Phæbum Clytie, comesque gaudet
Corpus vmbra sequi, vel anteire.
Sis tu, CAROLE, Sol mihi: repente

vel luce sequar, vel anteibo,
inipator tuus, æmula: nec unquam
Umbram me pudeat tuam vocari.

LVII.

Ad eundem.

De Anna Pallantia Poëtria.

Lucifer Auroram si, CAROLE, prouocat: & si
Aurora est Pallantiàs Eos:

Lucifer ipse tuam tuus hem nunc prouoco nym-
ANNA cui PALLANTIA nomē. (pbam:

Cui Musas, Charitesque facit Pallantiàs Eos
Fidas vel socias, vel amicas.

Lucifer euge! cui comes it Pallantiàs isthæc:
Musarum, Charitumque voluptas.

LIIIX.

Ludolpho Lithocomo

PR. Duffeldorpio.

Vox est prisca: Parit gratia gratiam:

Et fit semper Amor parens Amoris.

Nam si non sit amor mutuus, interit.

At par, IANE, pari tibi rependam

Quo pacto? placet hem dulcis amor tuus:

Pulcri gratia muneris probatur.

Quod si non tibi par gratia redditur:

Par est semper amor meus futurus.

Ad

LIX.

Io. Iacobo Mofungo

à Schafholtzheim EQ. Alf.

*Dum vigilas, dormi: dum dormis, IANE, ^{solus}
Plus vigila: justa est, vita beata, quies.*

LX.

Ad Christophorum VVIRI

clerum Vratisl. Med. Selestad.

Si non igne calet, vel flamma, lymphæ salubris

*CHRISTOPHORE ô consors gentis amon
Sulfureo calet illa satis feruore: te petq; ^(mæ)*

Sub terra, Solis coëta calore diu.

Quaque calens exit, gelida hac quoq; vena subit

Prosilis: hinc vires temperat vnda suas.

Quæ dum quis spectat: mora quãuis longa sit, in

Fit breuis: & cessat, qui fuit antè, labor.

LXI.

Ad Blasium Truchesium

à Rheinfelden EQ. Alf.

Multi, BLASI, qui habet: is multis eget. vt ^(ergo)

Desit, nonne aliquem præstat habere minus?

LXII.

Ad Ioannem Braßbergum

Cancell. VVirtebergicum.

Quantum

Quantum condoluisse morte fratris

Pollux Castoris impotente fertur:

Tantum condoleo tibi, salutis

Incerto: noua cui subinde morbi

Pestis languidulos fatigat artus.

O sit fas utinam mihi vicissim

Pro te fata pati, licet molesta:

Es te morbi aliqua leuare parte.

Nam tot signa mihi tui fauoris

Edis IANE: sit ut mea salute

Salus haec potior tua, atque vita.

Quin tandem, furia o, recedis, Ata:

Morborum genitrix, sororque mortis:

Vna pessima caruifex misella.

At tu, Diua Salus, ades benigna:

Morborum domitrix, necisque victrix:

Et cordis vigor, ac medulla vitæ.

Ab tantum prohibe nefas: & adde

Aegro robur, & auctita vigorem:

Digno viuere Nestoris senectam.

Quid me latius est, beatiusue?

LXIII.

Petro Schæro à Schvvar-
zeberg EQ.

E Græco Pallada. φέρει νὶ φέρει.

Fer bene: sic bene tu ferris: quum ferre necesse est.

Sin malè fers: ferris tu quoq, PETRE, malè.

Ad

LXIV.

Ad D. Carolum Zer-
tinum Baronem.

*Pulcra velut res est virtus: sic CAROLE pul-
Virtutis meritò pulcer habetur honos
Cecus is est, pulcri qui causam nescit amoris:
Cecus ut est, Solis lumina nulla videns.*

LXV.

In Ocnum.

*Canā est barba tibi, coma nigra: rigare Lyco
Nempe potes barbā: non potes, OCNE, comā*

LXVI.

Georgij Helmerici Pro-
fess. Aurimontij Tumulus.

*Constat, & aeterna positum sic denique lege est:
Ut genitum toto perstet in orbe nihil.
Sic tu, qua genitus fueras: hac lege GEORGI
HELMRICE, heu subito mortuus, astra petis
Astra petis, Christi reclusa cruore sacro:
Quem scriptis simul, & voce professus eras:
Chrysorea puero quondam mihi doctor in urbe,
Monstrasti vitæ quum melioris iter.
Matte animi, vir care Deo, salveque, valeque
Semper: & hinc animi collige vota mei.*

Alba

LXVII.

Albano VVolfhardo IC.

Si summus dolor est, brevis necesse est

Sic, VVOLF HARDE: doloris istud vnum

Solamen solet esse, vel leuamen:

Quod valde dolet haud, diuque quisquam.

Finem longa dies facit dolendi:

Si mens non facit aqua, vel quieta.

LXIIIX.

E Græco.

Aethiopem quid stulte lauas? quid tempora fallis?

An tenebris noctem posse carere putas?

LXIX.

Ad Benedictum Hungarū

Conc. March. Caroloburgium.

Vita quid est? Spes, et Labor: absq; labore quietē

Quis speret? vitæ meta fit illa nouæ.

Iner spem semper sic viuatur, atque laborem:

Et sic spe socia fallitur ipse labor.

Sic tu non metuis vitæ, BENEDICTE, labores:

Nam claudit dextram spes animosa tuam.

Felix in Domino qui sperat, quiq; laborat

Spontè pius: cunctis affluit ille bonis.

LXX.

C *Matthias*

Matthiæ Berbingero Ec-
clesiastæ Caroloburgio.

*Prudens errorem citò corrigit, atque fatetur:
At nihil imprudens detrahit ipse sibi.*

LXXI.

Ad Io. VVölfgangum ab
Anvveyl EQ. & Conf. VVirteberg.

*Paruo fames, fastidium ferè magno
Constat. fatetur quisque, credit baud quisque
VVOLFGANGE. sed sic res habet. paruo
Natura poscit: ast opinio multum: (quis)
Magnamque copia indigentiam magna
Parit magis, quàm inopia magna. nam verum
Quod Comicus dixit: Profectò contentus
Vt quisque minimo semper hinc fuit: vitam
Ita beatam maximè sibi duxit.*

LXXII.

Helfrido Senftio
à Suleburg EQ.

*Qui sanctis paret subiectus legibus vltro:
Vir bonus, & cuius dicitur esse bonus.*

LXXIII.

Ad Fridericum à Plei-
ningen EQ.

Quisquis opes, & virtutem lance aestimat vna:
Vna, videt, virtus quod opes præponderat omnes!
Sic quò quisque animo est viciosior: ima requirens,
Fortunam cælo locat: & ceu numen adorat,
Propter opes. at quò sapientior ille: subinde
Contemptis opibus, virtutem quærit amicam:
Fortuna securus, & omni ditior auro.

LXXIV.

Iacobo Cleinhanfio

Reutæo.

Et fastus pater est, & cura filius aurum:
Si quis habet, metuit: sin minus, ipse dolet.

LXXV.

In Ioan. Baptistæ Hainzelij

Patr. & Septemviri Augustani obitum

LACRYMÆ.

Ad Fratres Hainzelios.

Luxit, at eluxit nondum gens tristia fata
Que Patru: luget nunc quoque fata Patris.
O dolor! ô lacrymæ! iam spes simul occidit omnis:
Mors, iam vita, nec est iam sibi vita magis.
Omnia sunt genti pariter mors tristis, & vrbi:
Eunus in hoc vno funere tota fuit.
At modò quis viduae sanctas reget vrbis habenas?
Aut quis opem miseris, consiliumque dabit?

C 2 Cernis,

Cernis, ut ipsa dolet pietas, & sancta decorum
Relligio: Christi ritè professa fidem.
Illa metu pavitans, & acerbo saucia luctu
Plangit: &, ô diui, quid mihi fiet? ait.
Sit licet hac afflicta nimis: tamen illa vicissim
Confidit: vestri spe simul, atque desim.
Namq; ait: ô maneat gens hæc modò clara, super
O superi: per vos ipsa superstes ero.

LXXVI.

Epitaphium eiusdem.

Quem gemit extinctum fatis Ecclesia: quem
Curia cum lacrymis, vrbsq; requirit beatus
Consilijs toties, opibusq; experta patronum
Et fidum populi sic, patriaq; patrem:

IOANNES BAPTISTA cubas hæc
(ditus)

HAINZELI: patria mortuus ante dies
Magnus ut es meritis: sic omni viuere seculo
Dignus eras. sed nec parere Parca solet:
Nec tibi vita placet mortalis: viuida vita
Quippe placet magis, ac nescia vita mori:
In cœlo quam nunc viuis sine fine beatus:
Sidere sic auges sidera magna tuo.
Iamq; vides, sancta prius hîc quod mente notat
Quodq; vides, hoc es, mens & imago Dei

LXXVII.

Pancratio Stibaro à Puten-
heim EQ. & Mag. Cur. Pal.

*Adiudotum vitæ, patientia. sola malorum
Vivrix. vt vincas, disce, STIBARE, pati.*

LXXIIX.

Ad D. Fridericum Comi-
tem Palatinum Rheni.

Quem sua non tam vota mouent, quàm publica:

(Princeps

*Ille patrem populi se, FRIDERICE, geritr.
Non patriæ potius sic, quàm sibi consulit: & re
Subiectos pariter, consilioque iuuat.*

*Ac quia præscriptos non vult transcendere fines:
Dignus is est hominum, dignus amore Dei.*

LXXIX.

Ad D. Guilielmum Ruper-
tum à Marca, Ducem Bullionium.

Virtutis immortalis est vt gloria:

Post fata sic superstitat

Virtute partum, nominis decus tui,

RUPERTE, Princeps inclyte.

Cælum recludit virtus: ad superos iter

Procline pandit gloria.

C 3 Io.

XXC.

Io. Christophoro Lucio

Confil. VVirtebergico.

*Scire nihil sese, qui scit, tenet omnia summa;
Et recta sapiens tendit ad astra via.*

XXCI.

De morte Nicolai Ru-

dingeri Pisouernatis.

*Dum me valle Bacænis in ferina
Lymphis membra videt sacris lauante;
Lymphis te periisse VVisbadenis
Scribit Posthius ille, NICOLAE:
Communis meus, & tuus sodalis.*

*O factum malè! bellus ille vates,
Quem plus Musæ oculis suis amabant,
Et doctæ Charites, & ipse Phæbus:
Et quantum est hominum politiorum:
Mellitus simul, elegansque vates,
Vitales moriens reliquit auras!
O tristes mihi nuncij, malique!*

*Sed lamenta nihil, nihil querela
Profunt, aut lacrymæ. pium ac beatum est
Fatis cedere: cœlitum voluntas
Quæ fert optima. namque totus haud es
Mente, ac corpore mortuus: perennè*

In libris modò, liberisque viuis,
VINDINGERE, tuis: beatoris
Vire letitia fruens suavi:
Per quam nec moreris die supremo:
Nec viuis malè, sed magis beatè:
Quod non dispareunt tui labores:
Quos Christo tua Musa consecrauit.
Quid iucundius, auspiciatiusue est?

XXCII.

Paulo Constantino Phry-
gioni Medico VVirtebergico.

Quæ sequitur, non quæ virtutem præuenit ipsam:
Si quæ est, hæc solida est gloria, PAVLE,
(michi.

XXCIII.

Ad D. Ludouicum Princi-
cipem VVirtebergicum, & Teccium.

Quam tua supplicibus domus est assueta iuuandis?
Tam patet hospitibus regia celsa tuis.
Vidi ego mansuetos vultus, visosque notavi:
Ingenij vidi flumina magna tui:
Comiter exceptum quando me nuper in aula
Ausus es alloquio sustinuisse tuo.
O quam prompta fuit nostris tua gratia rebus!
Quantus amor nostri! quantus vbique fauor!

C 4 Ovinam

*O vinam meritas liceat persolvere grates:
Sed, dare quod nequeo, Dij LVDOVIC*

*Carmina promitto memorem restantia mentes:
Ne longa pietas excidat ista die.*

XXCIV.

Io. Burcardo ab Anvver

EQ. & Consil. VVirteberg.
*Qui sibi, virtutique sua confidit: honores
Promeritos alijs invidet ille minis.*

XXCV.

Ad Ernestum à Rotkirch,

EQ. Sil. Camer. VVirteberg.
*Fortuna gratum, quando latet, facit:
Si non latet, mox invidiam creat.
Felicитatis sic comes invidia est:
Nec clara virtus, hoste carens suo.*

XXCVI.

Epitaphium D. Magdalena
Lambergiæ Baronissæ: nuptæ primæ

D. Henrico Starembergio: deinde D.
Gabrieli Streinio, Baroni-
bus Austrijs.

*MAGDALIS heroum stirps heroïna parentum:
Quos LAMBERGA dedit, cognita Mater*

(domus:
Clara

Clavis nupta viris: *STAREBERGI* coniugis an-

Post mortem *STREINI* cara marita sui: (tè:

Sancta fide matrona: animoq, & corpore pulcra:

Atque ministrorum fida patrona Dei:

Tres natos enixa parens, & quattuor vna

Natas: quando patrem fecit utrumque virum:

Aegra puerperio moritur, cum prole: sed antè

Que nata, & simul est fonte renata sacro.

Imòque Deo viuens, sanctas heroidas inter

Conspicitur, cœli consociata thronis.

O quantum est bene posse mori, & sic viuere cœlo:

Ne, malè si viuas, commoriare diu.

XXCVII.

Ioan. Casparo Kechlero

à Schuandorf EQ.

Quum se, *LANE*, bonum simulat malus, effuge:

(nam tunc

Pessimus est: & vult cuique nocere magis.

XXCIIIX.

Ad Martinum Amelium

à Nifernburg IC. & Cancell.

Caroloburgium.

Delicias Charitum, Baias, *MARTINE*, ferinas

Qui vocat: hic vero nomine nonne vocat?

Splendidior vitro, crystallo purior vnda

Lucet: & est opibus diues abundè suis.

C S Fallor?

*Fallor? an hinc lauit Charis? an Venus? veragis
Lauit: & è membris sic nitet vnda magis.*

XXCIX.

Ad Ioannem Parsimonium

Abbatem Hirsaugium.

*Victorum vetus illa gens deorum
Cultrix, hospitibus louem fauentem
Finxit: quem Xenium vocauit: atque
Summa religione consecrauit:*

At tu Iuppiter ille, PARSIMONI,

Sis ò sis mihi magnus Hospitalis:

Qui, quos excipis, hospites amicos

Tractas comiter, atque perbenignè.

O mentem Iouis hospitis serenam!

O sedem aureolam tuam hospitalem!

XC.

Meliori Iægero Conf.

Virtebergico.

Quid melius Meliore fuit? quod sis bonus, euge

Mi Melior, certum nomine, reque facis.

CXI.

Henrici Rudingeri Confil.

Palatini Epitaphium.

Fidus minister curiæ Palatinæ:

Trium Silentiaris ducum fidus:

Fide optima in Deum, & fide optima in ciues
Natus: probatus exteris, suis carus:
HENRICVS ille RVDIGERVS hic dormit:
Præptus heu fato nimis repentino:
Lucemque præstolatur inde supremam.
Ibo spes: & bene VIVE, sed MEMOR LETHI.

XCII.

Dauidi Hagio Secret. Pal.

& Saræ Ienilchæ Augustanæ
Epithalamium.

Festa paras, DAVID, dum conjugalia SARÆ:

Mille fuit quæ spes inuidiosa procis:

Pro votis jubeo te Sponse jugalibus, & te

Sponsa simul, memorem nominis esse tui.

Curia? fortè rogas, vt ameris, amabilis esto:

Sic sponsæ Dauid, sic Agapetus eris.

At tu, quò vincas, te vince, & vincere rursus:

Sara tui victrix sic potes esse viri.

Omnia vincit amor: sic vosmet amore vicissim

Vincite: fit nomen tunc virisq; ratum.

XCIII.

Ioanni Mylio Iurisc.

Si nec de te alius, nec tu de sorte queraris,

Aut alijs: hæc est optima vita, MYLI.

Scilicet hic viuit feliciter: absque querela

Qui viuit, metuens semper, amansq; Dei.

Ad

XCIV.

Ad D. Christophorum Popelium Baronem Lobcouitium.

Qui mala fert animo, quum res ita postulat, æque

Pauoris expers, ac metus:

Fortis hic est: promptus differre, patrique periculis

Nec vertere se, ac retrò dare:

Fortiter ast obstare malis ingentibus. hinc &

FORTES PROBANTVR IMPETV.

Quæ latet, inque bonis fit iners, obscuraque rebus,

Fit nota virtus in malis.

XC V.

Ad Philippum Truchesium à Rheinfelden EQ.

Mors qualis, talis vita est cuiusque, PHILIPPE:

Nam vitæ mors est optima norma breuis.

Sic alius de alio semper: sed de omnibus æque

Supremus tandem iudicat ipse dies.

XC VI.

Ad D. Iulium Comitem Salmensem, & Neoburgium.

Sanctus vbi pudor est, & vbi reuerentia sancti,

IVLI: tuta fides est ibi, tuta salus.

XC VII.

Ad D. Ludouicum Prin-
cipem VVirtebergicum.

Qui vult vna opera Musas audire canentes
Omnes: Parnassus quas, Heliconque videt:
Audiant is, LVDOVICE, tot vno in corpore ple-
Tablino quod habet proxima cella tuo (Etra:
Seu tuba, seu lituus, seu buccina, tibia siue
Dextera, cum buxo, siue sinistra placet:
Seu potius cythara, & lyra, testudine, chelysue,
Et cum sambuca nauia grata leui:
Denique seu cui sinistra placent, aut cymbala: cum-
Audiet hic vna mota sonare manu. (Etra
Musagetes illic Phœbus, Musaque ministræ
Exercent blandos voce, manuque choros.
Scilicet hic Helicon, hic est Parnassus: & hic est
Fons Aganippeæ semper amœnus aquæ.

XCIIX.

Ad D. Philippum Ludoui-
cum Comitem Palatinum Rheni,
& Ducem Boiorum.

De Halieuticis Datenhusijs.

Centena pondo centies multiplica:
Dein rursus hæc quadruplica, quid inde fit,
PHILIPPE Dux? hinc pondus exit piscium
Lacustrium: quos vna cepit tragula

Simul,

*Simul, ac semel: Diuūm fauente numine:
Præsente te: cum coniuge, atque fratribus
Ambobus, & sorore, & optimatibus:
Quà nobilem Æga diues alluit lacum:
Quæ tota sub ditione iam fluit tua.
Biffena cyprinorum fermè millia:
At lucij, perca, nulli sunt cætera.
O auspiciatam Principum piscariam.*

XVI. Kal: IXBR. M. D. XXCI

XCIX.

Io. Christophoro Land-

schadio à Steinach, EQ. & Legato
Marchico Caroloburgio.

*Pura Deum' mens, IANE, colit: sed dum colit
Sic amat: vt reliquos vrat amore suo.*

C.

Ad D. Ernestum Fridericum

Marchionem Badensem, &
Hochburgium.

Omnia vincit amor: sed et à se vincitur ipso:

Vincitur à se ipso victor vt ignis edax.

Sic, vt ameris, amas redamantes. ergo honorum

Sic quoque finis amor, principiumque

FINIS.

Ioan.

Ioannes Pistorius Nidda-
nus, Nicolao Reusnero, V. CL.

REVSNERE, inter amabiles Poëtas

Vates maxime: duplicisq̄ue Iuris

Ingens Teutonicas decus per oras.

Me tristis cruciat dolore moribus:

Affixumq̄ue pigro tenet cubili:

Morbus pessimus, inuidusq̄ue morbus:

Nec frui sinit inter & Lyaum,

Atque inter simul optimos sodales

Tuis delitijsq̄ue, gaudijsq̄ue:

Nec nostros quoque mutuis tenellos,

Sinit jungere vinculis amores.

Ignosce, & veniam imputa roganti,

O illustre nouem decus sororum.

Sed cras auricomus polo renascens,

Quam Titan veteres equos reducet:

Et te delicias meas, meumq̄ue

REVSNERVM celeberrimum Poëtam

Alloquar simul: & simul libenter

Aeternos sociabo tecum amores.

Iam vale Pylifensis per annos

REVSNERE, inter amabiles Poëtas

Vates maxime: duplicisq̄ue Iuris

Ingens Teutonicas decus per oras.

Ex lecto ad lucernam in morbo
scr. In aquis Ferinis.

Nicolaus Reufnerus. Ioan

ni Pistorio, Medico Principali
Caroloburgio, V. CL.

Cui Phœbus duplicem dedit coronam

Artis Pœoniæ, Poëticæque:

Et cui melliflua sui medulla

Tinxit Suada leporis os disertum:

P I S T O R I, tibi gratulor, mihi que

Lætor: factus uterque quando voti

Compos: jungere mutuos amores,

Alter gestit & alterum videre,

Compellareque mutuo: ferarum

Inter lustra, Anasi ad fluenta læta,

Quæ regnat Panacæa dia: donans

Aegris corporibus bonam salutem.

Quam spondes mihi, spondeo vicissim

Mentem (testificans deos) amicam.

Sis, oro, meus, atque sim tuus: ceu

Tu nunc es meus, & tuus libenter

Constans sum, maneoque nunc amicus.

Sic es alter ego mihi: vicissim

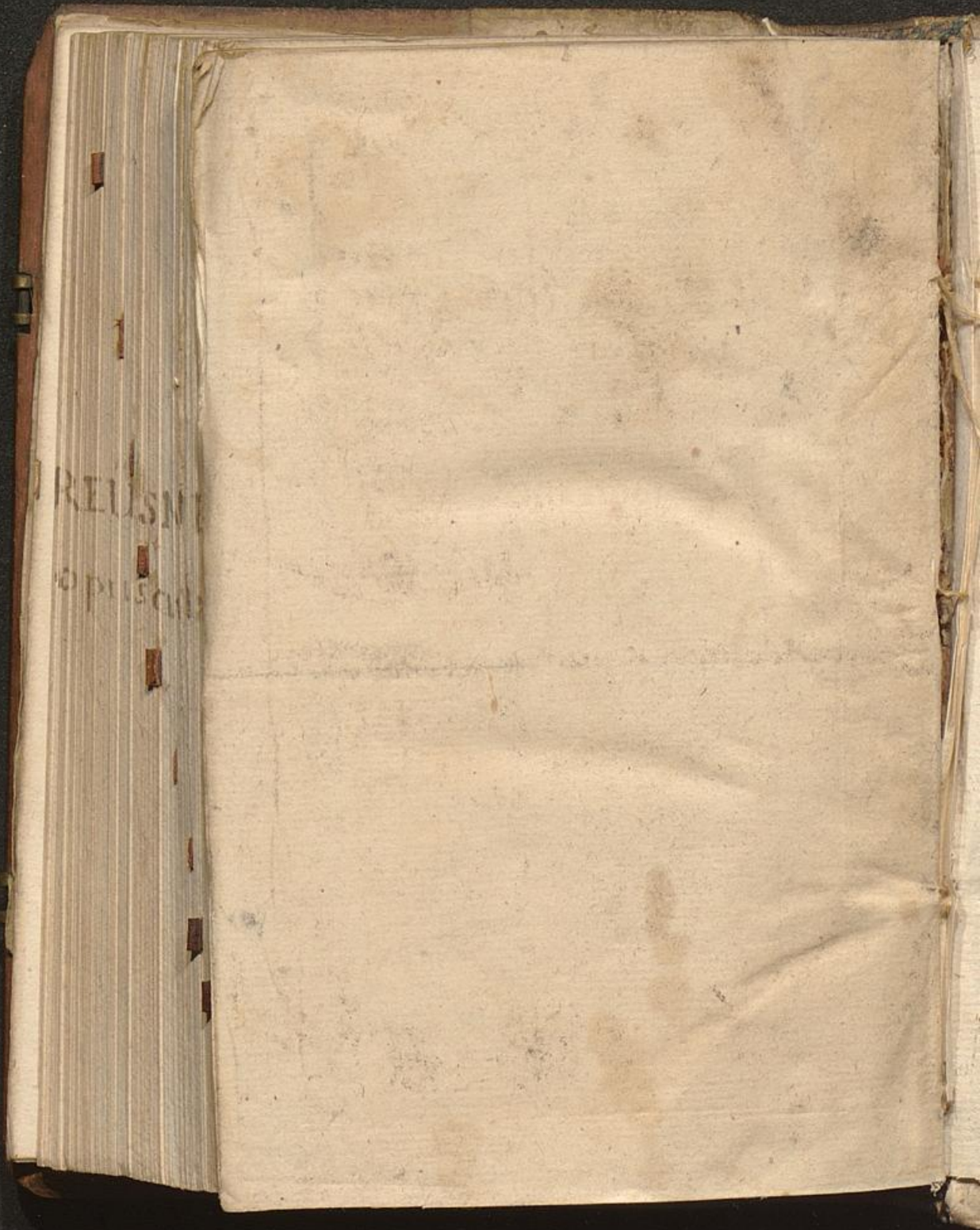
Alter tu tibi sum futurus ipse.

FINIS.

Lauingæ excudebat Leonhar-
dus Reinmichaelius.

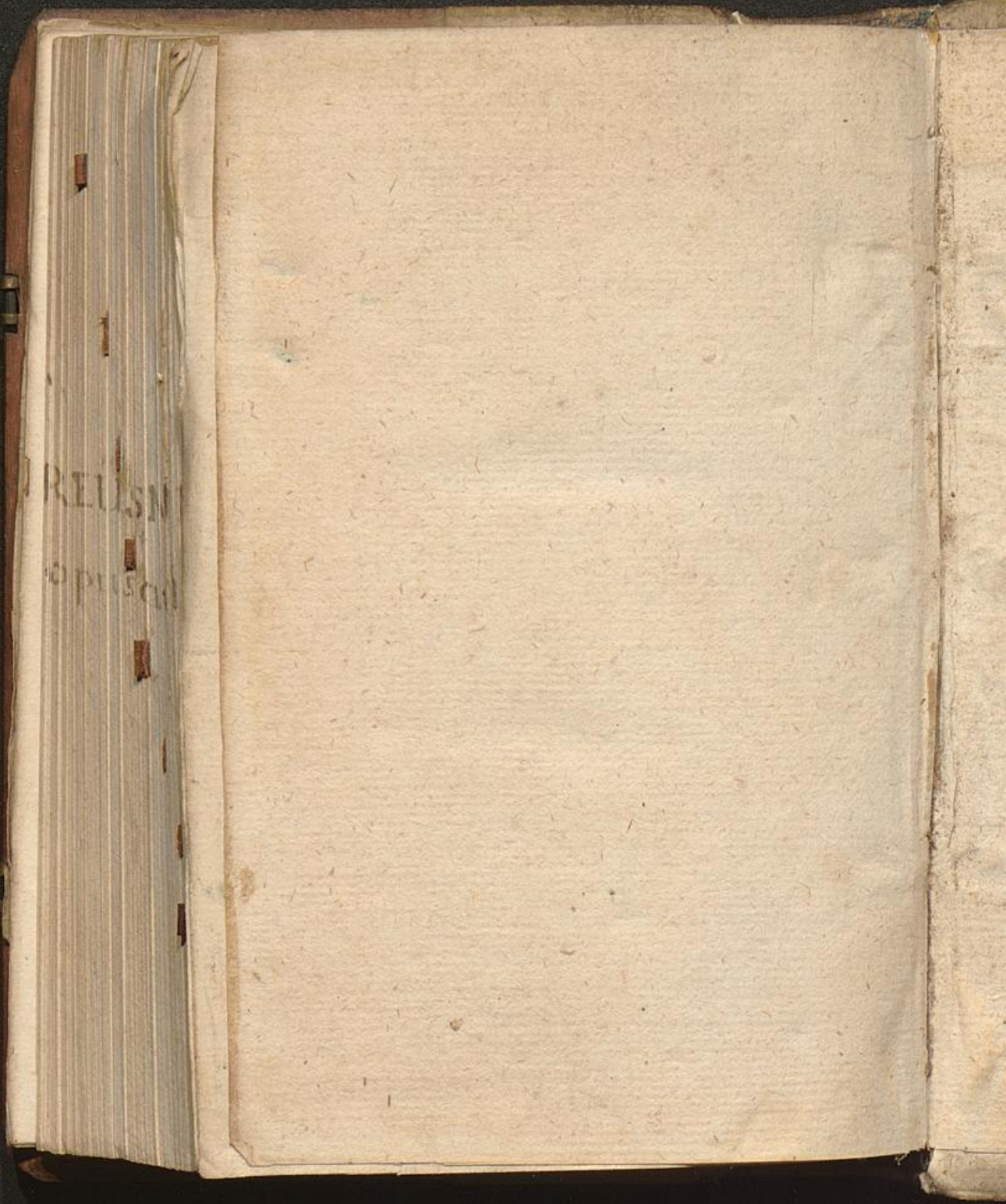

REUSM
opuscu

REUSM
opuscul

Faint, illegible handwritten text in the top compartment of the spine.

Th
5859